

Àrea Jurídica

Funcions de Seguretat.

RD 38/1999 i RD 1627/1997

Qüestió

Les funcions que el decorador/dissenyador d'interiors en el camp de la prevenció de riscos laborals relatives a la seguretat pot desenvolupar.

Elements de dret i altres elements a tenir en compte

1. Les pròpies funcions i competències bàsiques del decorador/dissenyador d'interiors ja de per si resten actualment en un punt d'incertesa i d'inseguretat jurídica, no tant per la legislació sinó per la seva aplicació vacil·lant.

2. La matèria de prevenció i control de riscos laborals ha estat i és un sector (i especialment a quan a sector de la construcció es refereix) on ha proliferat legislació i execució específica.

3. El primer marc legal de referència sempre ha d'esser el RD 902/77 acompanyat del RD 38/1999 (conegut com LOE), on es veu que la activitat del decorador/dissenyador d'interiors pot desenvolupar funcions de direcció i planificació i execució de projectes sempre i quan aquests no suposin:

- alteració d'elements estructurals
- modificació de la configuració de l'edificació
- alteració d'instal·lacions o serveis comuns
- canvi en els «usos característics» de l'edifici.

En les funcions de direcció i execució la llei ens parla de forma genèrica que aquell que les assumeix també assumeix implícitament tots els riscos que se'n derivin. D'aquesta lectura preliminar podríem extreure a priori un argument a favor de la implicació del dissenyador/decorador en les qüestions relatives a seguretat i prevenció de riscos laborals.

4. Però com s'ha avançat s'ha de veure la legislació específica, en aquest cas el RD 1627/1997 que té com a marc superior de context la llei general de prevenció de riscos laborals (RD 31/1995).

El RD 1627/1997 fa una primera distinció entre estudis bàsics de seguretat i salut i estudis de seguretat i salut (article 4). Entenem que degut a les limitacions del decorador/dissenyador abans esmentades amb què es trobarà obligat a treballar és l'estudi bàsic de seguretat que té un caràcter residual i informatiu. Utilitzem el terme *residual* en tant quant es portarà a terme l'estudi sempre i quan no es donin les condicions que es demanen per fer l'estudi de seguretat i salut (vid art.4 RD 1627/97).

En l'article 6 es fa referència a aquells competents per dur a terme tal estudi bàsic. S'utilitza una nomenclatura prou difusa com és la de tècnic competent, però en aquest cas, la llei fa esment d'una figura necessària en determinants supòsits d'obres i projectes: el coordinador de seguretat i salut. Aquest subjecte escollit pel propi promotor haurà de estar qualificat per tal feina i per tant ens haurem de remetre a la legislació de prevenció de riscos laborals.

Cert és que aquesta figura només és necessària en determinats supòsits que la llei enumera en el seu article 3. I que en aquells casos on no sigui necessari només caldrà aportar en el projecte inicial el document pertinent on s'especifiquin els riscos que suposaran tals activitats i les mesures que s'hauran de dur a terme si aquestes són necessàries, tot i que no tinguin repercussió pressupostàries, en tant no surtin en les partides amb la nomenclatura de despeses relatives a la seguretat i salut.

5. Tot i així el dissenyador/decorador que iniciï la direcció d'un projecte o bé la direcció d'una execució no ha d'oblidar les obligacions expressades en l'article 11 on es parla dels contractistes. El decorador/dissenyador ser «director» té una responsabilitat inicial de escollir a aquells que seran competents per realitzar determinades funcions. Si aquests acaben cometent errors imputables a la seva falta de capacitat, llavors el propi decorador/dissenyador ha estat negligent alhora d'escollir (*culpa in eligendo*). I tampoc ha de menester d'observar l'annex IV part B del RD 1627/1997 titulat «Disposiciones mínimas específicas relativas a los puestos de trabajo en las obras en el interior de locales».

6. Si ens fixem en determinats antecedents, es coneixen de casos on decoradors/dissenyadors «han entrat» projectes on ells mateixos assumien la elaboració de l'estudi bàsic de seguretat i salut. I finalment han estat acceptats. (veure casos del País Basc - Biscaia). Però s'han d'interpretar aquests casos com fets aïllats que no senten precedents. Tal afirmació ve donada en tant quant en aquells altres ajuntaments on han estat denegades els interessats no han presentat recurs, per la falta de base jurídica per reclamar.

7. La majoria de denegacions es basen en que la titulació de dissenyador/decorador no té en el seu pla d'estudis una justificació que permeti considerar com a competent per dur a terme tals estudis bàsics de seguretat i salut.

Conclusió

Actualment el decorador/dissenyador d'interiors no té capacitat reconeguda per dur a terme els estudis bàsics de seguretat i salut. La legislació aplicable deixa fora de lloc a aquest professional. Deixant sense base jurídica qualsevol reclamació en un sentit contrari.

